

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18CoCsp/11/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8320201244
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8320201244.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a členov senátu JUDr. Viery Kandrikovej a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobcu: Slovenský plynárenský priemysel, a. s., so sídlom Mlynské nivy 44/a, 82 511 Bratislava - Ružinov, IČO: 358 152 56 zastúpený Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739 proti žalovanému: H. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. E. XXX/XX, XXX XX G. zastúpený rodičmi G. E., nar. XX.XX.XXXX a G. E., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom I. E. XXX/XX, XXX XX G., o zaplatenie 233,33 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 03.12.2020, č. k. 5Csp/49/2020-115, takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok vo výroku II. a III.
- II. Stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol takto

„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 22,75 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8,75 eur od 1.8.2018 do zaplatenia a zo sumy 14,- eur od 30.5.2019 do zaplatenia, a to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobu v prevyšujúcej časti zamieta.

III. Súd žalovanému vo vzťahu k žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.“

2. Citoval ustanovenia § 7, § 8, § 9, § 26, § 27, § 28 ods. 1, § 451, § 456, § 457, § 458 § 489, § 491 ods. 1 a § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 25 ods. 1 písm. b) zákona č. 70/1998 Z. z. o energetike, § 69 ods. 13 zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike, § 3 písm. c) bod 12, § 17 ods. 13, § 47 ods. 8, § 82 ods. 1 písm. a) bod 2 a ods. 2 a § 96 ods. 8 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike.

3. V odôvodnení okrem iného uviedol, že vychádzajúc z dôkazov predložených zo strany žalobcu mal za dostatočne preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným nedošlo k uzavretiu platnej zmluvy o združenej dodávke plynu. Zmluva o združenej dodávke plynu bola uzatvorená medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného G. E., ktorá zomrela dňa XX.XX.XXXX.X. Z uznesenia o dedičstve vyplynulo, že vlastníkom bytu, ktoré bolo odberným miestom pre dodávku plynu zo strany žalobcu sa stal maloletý žalovaný. Zákonní zástupcovia žalovaného, keďže v čase nadobudnutia vlastníckeho práva mal žalovaný XX rokov, zmenu vlastníckeho práva, ale ani zmenu odberateľa zemného plynu žalobcovi neoznámili. Od smrti pôvodnej odberateľky naďalej žalobca do odberného

miesta dodával plyn, ten bol spotrebovaný a cena bola uhrádzaná do času 28.11.2017. Od toho času neboli uhradené ani preddavkové platby, ale ani vyúčtované nedoplatky. Podľa súdu prvej inštancie žalobca dodával do odberného miesta plyn bez toho, aby mal uzatvorenú novú zmluvu o dodávke plynu s novým odberateľom, avšak v domnienke, že plní na základe platnej zmluvy uzatvorenej s pôvodnou odberateľkou. Na úkor žalobcu takto došlo na strane žalovaného a ďalších osôb spoluživých v byte, ktoré bolo odberným miestom pre dodávku plynu, k bezdôvodnému obohateniu získaním majetkového prospechu plnením bez právneho dôvodu. V danom prípade v období od 19.06.2017 do 20.03.2019 žalobca dodal do odberného miesta - bytu č. X vo vchode č. X v bytom dome súp. č. XXX v G., ktorého výlučným vlastníkom je žalovaný, plyn, za ktorý vyúčtoval cenu 68,24 eura. Súd prvej inštancie sa zaoberal tým, že v predmetnom byte okrem žalovaného v relevantnom období žili aj jeho rodičia. Plyn dodaný do tohto bytu bol spotrebovaný všetkými, ktorí v tomto byte v danom čase bývali, a keďže nie je možné určiť konkrétny rozsah spotreby plynu toho ktorého člena domácnosti, považoval za spravodlivé, aby cenu spotrebovaného plynu uhradili všetky takéto osoby rovnakým dielom. Keďže žalobca sa bezdôvodného obohatenia domáha len voči žalovanému, tak žalobe vyhovel len čiastočne a to vo výške 1/3 z ceny dodaného plynu a žalovaného zaviazal na jeho zaplatenie sumou 22,75 eura spolu s úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti tej ktorej vyúčtovacej faktúry. V prevyšujúcej časti ceny spotrebovaného plynu súd žalobu zamietol. Na záver súd prvej inštancie poukázal na to, že žalobca si voči žalovanému uplatnil okrem ceny za dodaný plyn aj poplatky v zmysle Cenníka za administratívne prerušenie dodávky plynu, za administratívne obnovenie dodávky plynu, poplatky za výzvy na zaplatenie pohľadávok a dôraznú výzvu na zaplatenie pohľadávky a tiež poplatok za uzatvorenie dohody o splátkach a zmluvnú pokutu za zrušenie dohody o splátkach. K tomu súd prvej inštancie uviedol, že Dohoda o splátkach je v tomto prípade absolútne neplatný právny úkon, keďže v čase jej podpisu pôvodná odberateľka nemala spôsobilosť na právne úkony, keďže bola mŕtva. Z tejto dohody nemohli vzniknúť nikomu žiadne práva a ani povinnosti. V druhom rade poukázal na to, že oproti vyúčtovanej cene za tieto poplatky, žalovanému nevznikol na jeho strane žiadny majetkový prospech, teda nemohlo dôjsť na jeho strane k bezdôvodnému obohateniu, keďže na jeho strane nedošlo k zväčšeniu majetku oproti stavu pred plnením. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie nepovažoval žalobu v tejto časti za dôvodnú a preto ju tiež zamietol.

4. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), tak, že vzhľadom na pomer úspechu v konaní úspešnému žalovanému patril nárok na náhradu trov konania v rozsahu 80,05 %. V danom prípade bol žalovaný v konaní pasívny, nevykonával žiaden procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatnil, ani nevyčísľil a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v konaní nevznikli.

5. Proti tomuto rozsudku v rozsahu výrokov II. a III. podal odvolanie žalobca v zákonnej lehote. Namietal, že uplatnený nárok vo výške 233,33 eura mohol byť zo strany súdu prvej inštancie posúdený ako nárok na náhradu škody, ktorý bol žalobcom uplatnený v dôsledku toho, že žalovaný sa na základe zákona (ust. § 82 ods. 1 písm. a) zákona o energetike) dopustil spolu s ďalšími osobami tzv. neoprávneného odberu a zodpovedá tak spoločne a nerozdielne s týmito osobami za takto spôsobenú škodu. Žalovaný napriek splatným faktúram ako aj zasielaným upomienkam neuzatvoril so žalobcom zmluvu o dodávke plynu, neuhradil žalobcovi plnenia za odber zemného plynu, a tak bol žalobca po márnom uplynutí lehoty na plnenie nútený pristúpiť k prerušeniu dodávok zemného plynu na odbernom mieste. Pri určení výšky takto spôsobenej škody vychádzal žalobca z ceny určenej v príslušných cenníkoch zaslaných súdu, pričom výška takto spôsobenej škody bola v konaní preukázaná i jednotlivými vystavenými faktúrami. Zároveň nebola výška takto uplatňovanej škody sporná ani medzi stranami sporu. Namietal, že súd prvej inštancie vôbec nevzal v úvahu protiprávne konanie žalovaného, resp. ostatných osôb, ktoré s ním obývali domácnosť, ktoré si nesplnili zákonnú povinnosť oznámiť úmrtie pôvodného odberateľa a uzavrieť novú zmluvu. Je toho názoru, že v konaní preukázal vznik škody, zavinené porušenie právnej povinnosti zo strany žalovaného, výšku spôsobenej škody, ako aj príčinnú súvislosť medzi nimi, a preto bolo možné takto uplatnený nárok právne posúdiť v súlade s príslušnými právnymi predpismi ako nárok na náhradu spôsobenej škody. Konajúci súd však uvedeným spôsobom nepostupoval a možné právne posúdenie tohto nároku titulom náhrady škody neskúmal (resp. z odôvodnenia takýto postup súdu prvej inštancie nevyplýva), v dôsledku čoho podľa názoru žalobcu vychádza rozhodnutie súdu prvej inštancie z nesprávneho právneho posúdenia veci, a zároveň súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V posudzovanom prípade, keďže žalovaný a jeho zákonní zástupcovia obývajúci tú istú domácnosť sú solidárnymi spoludlžníkmi, sa žalobca rozhodol

uplatniť si svoj nárok len vo vzťahu k jednému z takto solidárnych spoludlžníkov (žalovanému). V prípade, že žalovaný takto uplatnený nárok uhradí v celosti, potom sa môže domáhať voči ostatným škodcom náhrady toho, čo za nich plnil veriteľovi (žalobcovi). Žalobca preto nesúhlasil so závermi súdu ohľadom deliteľnosti záväzku a zaviazaniu žalovaného na zaplatenie 1/3 uplatneného nároku žalobcu. V prejednávacom prípade žalovaný, resp. jeho zákonní zástupcovia vedome neoznámili úmrtie pôvodného odberateľa, dokonca v jeho mene uzatvárali i samotnú Dohodu - následkom čoho vznikol v konečnom dôsledku aj prejednaný spor, pričom súd takémuto protiprávnemu konaniu poskytol právnu ochranu. Z uvedeného dôvodu je rozhodnutie súdu prekvapivé, nakoľko vo veci konajúci súd ním poskytol ochranu protiprávnemu konaniu (neoprávnený odber bez zmluvy), v dôsledku čoho zároveň diskriminuje tých odberateľov plynu, ktorý si svoje záväzky plnia riadne a včas, resp. neporušujú iné právne normy. Na základe vyššie uvedeného sa preto žalobca nestotožnil s rozsudkom súdu prvej inštancie v napadnutej časti a navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ustanovenia § 388 CSP ho zmenil tak, že vyhovie žalobe žalobcu v časti o zaplatenie 210,58 eura s prísl. a prizná žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu, resp. v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 CSP ho zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a webovej stránke odvolacieho súdu a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

7. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v plnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

8. V odvolaní žalobca namietal, že uplatnený nárok vo výške 233,33 eura mohol byť zo strany konajúceho súdu posúdený ako nárok na náhradu škody, ktorý bol žalobcom uplatnený v dôsledku toho, že žalovaný sa na základe zákona (ust. § 82 ods. 1 písm. a) zákona o energetike) dopustil spolu s ďalšími osobami tzv. neoprávneného odberu a zodpovedá tak spoločne a nerozdielne s týmito osobami za takto spôsobenú škodu. Konajúci súd možné právne posúdenie nim uplatneného nároku titulom náhrady škody neskúmal, v dôsledku čoho podľa názoru žalobcu vychádza rozhodnutie súdu prvej inštancie z nesprávneho právneho posúdenia veci.

9. Nesprávne právne posúdenie veci predstavuje právnu vadu rozhodnutia. Tento odvolací dôvod je naplnený v prípade, keď na zistený skutkový stav súd - neaplikoval príslušnú právnu normu, t.j. úplne opomenul aplikovať príslušnú právnu normu, - aplikoval nesprávnu právnu normu, t.j. namiesto príslušnej právnej normy aplikoval normu inú, - obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval, alebo - správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval.

10. Vychádzajúc z dvojčlennej teórie predmetu sporu plynúcej zo súdnej praxe, predmet sporu je vymedzený tak žalobným návrhom (petitom), ako aj skutkovými tvrdeniami prostredníctvom produkovania ktorých je žalobcom uplatňovaný, pričom nie je významné, ako prípadne samotný žalobca svoj nárok právne kvalifikoval. Je pravdou, že civilne sporové konanie je ovládané zásadou iura novit curia, z ktorej vyplýva, že strany sporu nie sú povinné uplatnený nárok, ani obranu proti nemu právne kvalifikovať, pretože právna kvalifikácia nároku je vecou súdu, avšak povinnosťou strany sporu (v tomto prípade žalobcu), bolo produkovať vo vzťahu k uplatnenému nároku skutočnosti v takom rozsahu, aby podaním rozhodujúcich skutočností, bol skutkový dej nezameniteľne vymedzený.

11. I keď teda platí pravidlo, že zatiaľ čo žalobca musí tvrdiť skutok, pričom právo, ktoré zodpovedá skutkovým zisteniam, musí nájsť súd, základným predpokladom jeho reálneho naplnenia vo svetle odvolacej námietky žalobcu (o možnom inom právnom kvalifikovaní uplatneného nároku) je produkovanie zo strany žalobcu takých skutkových tvrdení, ktoré by k takejto právnej kvalifikácii skutku boli aj spôsobilé, k naplneniu čoho zo strany žalobcu v okolnostiach posudzovanej veci prišlo, keď

v žalobe uviedol rozhodujúce skutkové okolnosti na posúdenie jeho uplatneného nároku ako nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom súd prvej inštancie sa v základe nároku so žalobcom stotožnil.

12. Z obsahu podanej žaloby vyplýva, že žalobca si uplatnil svoj nárok s poukazom na ust. § 451, § 456, § 458 Občianskeho zákonníka a § 4 ods. 3 Vyhlášky Ministerstva hospodárstva SR č. 265/1999 Z. z., a uviedol skutkové tvrdenia, že vzhľadom na skutočnosť, že po smrti poručiťa nedošlo k odhláseniu odberu plynu, ani k zmene odberateľa a plyn bol na odbernom mieste aj naďalej odoberaný, došlo na strane žalovaného (ako nového vlastníka odberného miesta) k bezdôvodnému obohateniu, keďže dodávky a predaj zemného plynu možno považovať za majetkový prospech, ktorý žalovaný získal bez právneho dôvodu. Tvrdil, že vzhľadom na skutočnosť, že obohatenie spočíva v dodávkach a predaji plynu, na ktorý žalovaný nemal právny nárok a naturálna reštitúcia nie je dobre možná, v zmysle ustanovenia § 458 Občianskeho zákonníka patrí žalobcovi peňažná náhrada za dodávky a odber zemného plynu podľa vystavených faktúr. Na základe uvedených skutočností si žalobca svoj nárok uplatnil od žalovaného titulom bezdôvodného obohatenia súčasne s nárokom na úrok z omeškania.

13. Súd prvej inštancie sa v napadnutom rozsudku stotožnil so skutkovými tvrdeniami žalobcu, keď konštatoval, že na úkor žalobcu došlo na strane žalovaného a ďalších osôb spolužijúcich v byte, ktoré bolo odberným miestom pre dodávku plynu, k bezdôvodnému obohateniu získaním majetkového prospechu plnením bez právneho dôvodu. Podľa súdu prvej inštancie dochádza k plneniu bez právneho dôvodu tým, že jeden z účastníkov dostal majetkové hodnoty plnením, na ktoré v dobe jeho poskytnutia neexistoval žiadny právom stanovený dôvod. Samotné plnenie tu môže spočívať aj v tom, že sa poskytne nejaká vec, v tomto prípade plyn, čím došlo na strane toho, kto majetkový prospech nadobudol, k zväčšeniu majetku oproti stavu pred plnením. Keďže v byte okrem žalovaného v relevantnom období žili aj jeho rodičia, považoval za spravodlivé, aby cenu spotrebovaného plynu uhradili všetky takéto osoby rovnakým dielom. Keďže žalobca sa bezdôvodného obohatenia domáhal len voči žalovanému, súd žalobe vyhovel len čiastočne a to vo výške 1/3 z ceny dodaného plynu a žalovaného zaviazal na jeho zaplatenie sumou 22,75 eura.

14. Podľa ustanovenia § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám (§ 454 Občianskeho zákonníka).

15. Podľa ustanovenia § 458 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

16. Predpokladom vzniku právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia je získanie majetkovej hodnoty jedným subjektom na úkor iného, v ktorého majetkových pomeroch sa táto zmena prejavila negatívne; o obohatenie ide vtedy, ak sa dostalo takýmto plnením majetkovej hodnoty tomu, komu bolo plnené, takže v jeho majetku došlo buď ku zvýšeniu aktív, alebo k zníženiu pasív, poprípade sa jeho majetkový stav nezmenšil, hoci by sa tak za bežných okolností stalo.

17. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k správny skutkovým zisteniam a vec aj správne právne posúdil. Vykonaným dokazovaním pred súdom prvej inštancie bolo nepochybne preukázané, že žalobca sa predmetnou žalobou domáhal zaplatenia ceny spotrebovaného zemného plynu na odbernom mieste - bytu č. X vo vchode č. X v bytovom dome súp. č. XXX v G., ktorý jeho dodávku realizoval na základe zmluvy o dodávke zemného plynu uzatvorenej s odberateľom, právnym predchodcom žalovaného G. E., ktorá zomrela dňa XX.XX.XXXX. Nakoľko realizoval dodávky zemného plynu v období od 19.06.2017 do 20.03.2019 aj po smrti pôvodného odberateľa bez uzatvorenia zmluvy o dodávke zemného plynu s novým odberateľom, vzniká tomuto právo v zmysle ust. § 451 Občianskeho zákonníka na vydanie bezdôvodného obohatenia voči osobe, v prospech ktorej uvedenú dodávku zemného plynu na predmetné odberné miesto realizoval. Vzhľadom na skutočnosť, že obohatenie spočíva v dodávkach a predaji zemného plynu, na ktoré žalovaný nemal právny nárok a naturálna reštitúcia dobre možná nie je, v zmysle ustanovenia § 458 Občianskeho zákonníka patrí žalobcovi peňažná náhrada za dodávky a odber zemného plynu podľa vystavených

faktúr. Podľa žaloby žalovaný je fyzickou osobou, ktorá je na základe uznesenia Okresného súdu Humenné zo dňa 1.6.2016 dedičom bytu (ktoré je odberným miestom) po pôvodnom odberateľovi.

18. Z uvedeného dôvodu sa odvolací súd nestotožnil s odvolacou námietkou žalobcu, že súd prvej inštancie pochybil, ak možné právne posúdenie jeho uplatneného žalobného nároku neskúmal titulom náhrady škody podľa ust. § 82 ods. 1 a 2 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Pokiaľ žalobca je toho názoru, že jeho nárok na zaplatenie 233,33 eura s príslušenstvom voči žalovanému by mal byť posúdený z titulu náhrady škody podľa príslušných ustanovení zákona č. 251/2012 a Z. z. a ustanovení Občianskeho zákonníka o náhrade škody, a nie ustanovení Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení, nič mu nebránilo urobiť tak už v konaní pred súdom prvej inštancie. Nejde predsa o výnimočnú vec, z rozhodovacej praxe súdov vyplýva, že žalobca ako dodávateľ zemného plynu neustále podáva žaloby voči odberateľom za účelom uhradenia dlžných pohľadávok pre neoprávnený odber zemného plynu. Zároveň žalobca bol v tomto konaní zastúpený advokátom, dokonca dvoma advokátskymi kancelárkami, a napriek tomu stále zotrval na svojom názore o uplatnení svojho nároku titulom bezdôvodného obohatenia.

19. Odvolací súd nepovažuje za dôvodnú ani námietku žalobcu o solidárnej zodpovednosti žalovaného. Žalovaný nemal uzatvorenú zmluvu so žalobcom, napriek tomu žalobca dodával zemný plyn na odberné miesto. Samotné vlastníctvo žalovaného k bytu, ku ktorému dodávka plynu bola realizovaná ešte neznamená, že bez zmluvného záväzku je žalovaný povinný zaplatiť celý odber plynu. Podstatné v tomto nároku je faktické skonzumovanie dodávky plynu konkrétnym subjektom. Navyše žalobcovi už pri podávaní žaloby boli zrejmé skutočnosti, že žalovaný je maloletý, v byte žije s rodičmi a dodávka plynu bola realizovaná a konzumovaná všetkými členmi domácnosti. Je preto správne rozhodnutie súdu prvej inštancie ako nárok žalobcu rozdelil na tri diely a považoval záväzok za deliteľný.

20. Vychádzajúc z dôvodov, ktoré uviedol, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti ako vecne správny, postupom podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP, potvrdil. Správne rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania, ktorý odvolací súd podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP, stotožňujúc sa s dôvodmi v rozhodnutí o trovách konania, potvrdil.

21. V odvolacom konaní nebol žalobca úspešný. Naopak fakticky plne úspešný bol žalovaný, ktorému vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP). Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný bol v odvolacom konaní pasívny, k odvolaniu sa nevyjadril, náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnil, a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).